

POLETELI STE, BRATJE!

Th an H a j (Južni Vietnam)

Poleteli, poleteli ste prvič
v nebo,
bratje moji dragi!
Črnooki fantje naši,
Povejte, kakšen nemir je bil v vas,
Povejte, kakšen nemir je bil v vas,
ko na prvi polet ste čakali:
sovražnik je metal bombe na bolnice in jasli,
ob nedeljah ogenj ni ugasnil,
nad vašim nebom so gospodarili pirati...
Ali zdaj ste tudi vi krilati!

Nagoltali ste se pepela in dima,
a v bojih se je utrdila domovina.
To za nas je zgodovinski dan:
svoje letalstvo ima Vietnam!

Izpod oblakov vidite vso domovino —
ta naš čudež —
reke, gore, polja in doline
in vrtove, kjer pomaranče cvetijo.
Ampak fantje, zdaj se ne pustite,
lovite sovražnika in ga tepite,
svojo grudo branite
in tudi Jugu pomoč prinesite.

Sinovi dninarjev, rudarjev
na spretnih in hitrih krilih,
vaše matere so samo sanjale,
da bi njihovi otroci k soncu poleteli!
Od tu, skriti v džunglah Juga,
vas tovariško pozdravljamo,
pravkar smo čuli,
kako vaši reaktivci tulijo.
Čez vse daljave in skozi vse oblake
slišimo mogočni glas domovine.

Vem, bratje, moje vprašanje boste razumeli:
Je samo sovraštvo v vašem poletu?
Ne! brnijo letalski stroji,
za nas sta Sever in Jug eno!
Poleteli, poleteli ste prvič
v nebo,
bratje moji dragi.
Otroci Severa!
Na svodu sinjem
pozdrave z Juga sprejmite!

Iz ruščine prevedel France Vurnik

POT, KI V BIEN HOO PELJE

Neznani avtor

Pot, ki v Bien Hoo pelje,
tja in nazaj sem že prehodil,
zmaja in martinčka sem spoznal
na poti, ki v Bien Hoo pelje.
Noži, puške, čevlji, plazma, riž,
meso, konzerve, sadje, zelenjava, čaj,
minometalci, bombe in nasmehi žensk
tja in nazaj so potovali
na poti, ki v Bien Hoo pelje.
Nove dneve, vem, bo nosil in prenašal,
svetlo jutro, ki znenada nas zajame,
in sonca, lune, trse, veter, dež,
pohabljene otroke in mrtve partizane,
črne vale, bele vale, nafto in alkohol
bo nosil in prenašal veletok Bien Hoe,
dokler ljudstva veliki monsun
bo pihal nad potjo v Bien Hoo.

Padli Vietkongovci

Iz italijanščine prevedel Ciril Zlobec